

(המשך מעמוד 7)  
 החיים הטובים בשעה שאין פרוטה בכיסו, ימצא גם דרך לשלם את שכר-הלימוד הי-ריאלי, כפי שגדרש מסטודנט הלומד ב-ארה"ב.

גד נבון, ירושלים

**העריצת דוברי-צה"ל**

זה פשוט פנטסטי ולא-ייאמן. שבועון המתיימר להיות נקי מרבב מדיעות טוב-ייקטיביות, ליברלי ועוד נוצות אשר אינן מתאמות לו, עובר מקוטביות אחת ל-שנייה.

כאשר "גילו" לראשונה את דובר צה"ל תת-אלוף בן-פורת, "שרו" לו הללויה משום שנתקלו ביחס חיובי. וכאשר הלה אינו עומד בקריטריונים של העיתון, מה



עושים? "מתלבשים" עליו מבחינה אישית, מדביקים עליו תוויות למרות שאין מכירים אותו כלל, כגון: "בעלי מוחות מעור-תים, צרי אופק ומחשבה, מנהל תשבונות קטנוניים שהשיגה מסעסעת בליבם גם בשעותיה הגדולות של האומה" (ציטוט מתוך מאמרו של אלי תבור, העולם הזה 2028).

דומני שאתם נותנים לעצמכם "קרדיט" רב מדי, כשאתם טוענים כי שונאים אתכם. האמת, דומני פשוטה יותר — חוסר יחס, הן חיובי והן שלילי, כלפיכם. יחס מעין זה מרגיז הרבה יותר, ונוח להאמין שהי-גיאה היא אשר מכתובה לאנשים את דר-כם, שהרי חוסר-יחס פוגע ב"אגו" של כל אדם. ובכך אני מעריצה את תת-אלוף בן-פורת: חוסר-יחס שלו כלפיכם, והת-עלמותו מכם.

לידיה דומניבסקי, תל-אביב

**כאנטכה**

הם לפתע פתאום, זקניהם גם 990, / הפכו לשבריים מן הסוג הגרוע. / קור-בנות תמימי-לב בלי עוון בכפס / של פשע שאין עוד כמוהו פרוע. / ומה ש-הקדיר התמונה פי כמה / שאוייבינו זכו ב,בקשיש, לא עלינו, / בדמות של אמן שבמלוא הקומה / התייצב לימינם לחרדח יקרירינו.

ובכל שחלפו השעות גם ימים / והמתח נורא, האימה מזדחלת, / הנה הופרדו הם משאר לאומים / וגדלה הבדידות, כן גדלה וגוברת. ואז כשנידמה כי אפסה כל תיק-וה / כשנראה שקצרה לה כל יד מל-הושיע, / הופיע גואל בדמותו של צבא/שזרוע כוחו לאוגנדה הגיעה.

ודומה שהפעם זה כליכך ברור שהצדק איתנו וטיחמו כולם. אך אסור הוא מותר ומותר זה אסור, ולכן הוא שחור באויימו של עולם. / אך חבל שלחיות כאן בארץ הזאת / ניאלץ להמשיך עד אין סוף, עדי עד / להנחית על אוייבינו מכות ניצחות / עם תגבורת קטנה של ניסים מן הצד.

נסכים שדרכנו אינה כה תמימה / כזאת אף נהג יעקב, הוא אבינו. / צריך לפע-מים קצת לנהוג בעורמה / על זאת, נקווה, גם יסלח אלוהינו. / ועל כן, אם ימשיכו לקרוא בשמות / ושמות זה דבר שאליו כבר הסכנו, / נמשיך בכתף ונמשיך לקי-ווח / שבכל-זאת נזכה לשלום בימינו.

רחל בנעני-קיסף, ניו-יורק

**צעצועים מקול-השלום**

לאיבי נתן ולקול-השלום שלוחה תודת מיח"א — אגודת מחנכי ילדים חרשים בתל-אביב, על שהכפילו ושילשו את שפע הצעצועים המקסימים שהגישו כשי-לי-ילדי מיח"א.

אסתר לובוחינסקי,

מזכ"ל מיח"א, תל-אביב